

31 березня у стінах Дрогобицької Духовної Семінарії відбулося свято "Людина з казки...", присвячене пам'яті о. Ісидора Дольницького. Розпочалося святкування спільним евхаристійним богослужінням в наміренні жертводавців Братства та дітей, якими опікуються братчики. У світлі євангельського уривку о. Степан Угрин розважав над таїнством Церкви у житті християнина: "Коли ми стоїмо у храмі і молимося, ми у невимовний спосіб пов'язані один з одним.

Тому приходимо до церкви не лише, щоб помолитись за своє, але щоб відчутти потребу іншого, щоб сильніший обдарував слабшого [...] У Церкві ми не лише спасаємось самі, це егоїстично. Церква – це спасіння основане на взаємопожертві".

Дзядзьо (як о. Ісидора називали братчики, тобто Дідусь) як при житті збирав навколо себе семінаристів, направляючи їх стремління до Бога, так і по смерті вшанування його пам'яті об'єднало семінарії УГКЦ. Адже у святкуванні взяли участь братчики із трьох гілок єдиної спільноти "Введення в храм Пресвятої Богородиці": Київської, Львівської та Дрогобицької семінарій. По завершенні Літургії відбулося освячення ікон "Христа Учителя" та "Богородиці Одигітрії", які подарували Братству гості з Львівської Семінарії. Опісля в актовому залі розпочалась концертна програма. Увазі аудиторії було театралізовано представлено життя великого ісповідника Христової Церкви о. Ісидора. Особливістю цього дійства стало те, що кожен із харитативних напрямків діяльності Братства вклав у цю чудову мозаїку свою незамінну частину. Так діти, якими опікується благодійна організація "Карітас" (м. Борислав), представили публіці особливу Божу опіку, яка провадила Ісидора ще в юності. Ця опіка зростила в його серці перші прагнення до служіння у Христовому винограднику. Опісля діти із Нагуєвицької школи-інтернату та дитячого будинку "Оріана" (м. Борислав) розкрили різні аспекти ревного служіння о. Ісидора у семінарійному середовищі. Панорама дійства не оминула увагою й часи ув'язнення цього мужа, повного віри та благодаті, в концтаборі Талергоф, що їх висвітлили діти з дитячого будинку "Рідний дім" с. Корналовичі. За стійкість у них отець удостоївся титулу ісповідника віри Церкви Христової. Про велич та непересічність постаті о. Ісидора його вихованці висловлювалися так: "Бо ж був він – Дзядзьо, отець прелат – людина з казки майже, може радше вічний поет, – розсміяний, захоплений, вічно у захваті, у творчій гарячці, запрацьований, добрий, ласкавий, а понад усе вибачливий, а над міру жертвенний, а до неймовірності сердечний, м'який – до того святець, ціле життя своє праведний".

Після концерту голова Братства бр. Ярослав Цікало представив дитячий молитовник "Ми

– діти Христа" та подарував його учасникам свята. Брат Ярослав висловив щиру подяку жертводавцям, завдяки підтримці яких і було надруковано молитовники. Подячне слово дрогобицьким братчикам висловили голова Братства "Введення в храм Пресвятої Богородиці" Київської Духовної Семінарії та голова відділу дольницистики Братства Львівської Семінарії: "Нехай слово Боже, яке засіваєте у серця цих дітей, щедро проростає під Покровом Пресвятої Богоматері. Постійно сповнюйте свої серця молитвою, щоб, наповнившись благодаттю, могли подарувати її іншим".
Дійство завершилося святковим обідом.